

Aşkın A Sı

– HayrettinYazcı · 10 Temmuz 2010

Sökün edip bulutlar, şimşek çakıp, gök şaklar !
Devrilince başaklar, ayağa kalkar aşklar...

Artık devran demidir, değirmende taş döner,
Kaybolur altı cihet, ayak döner, baş döner...

Yedi kat zannettiğin, göğün aslı yalnız bir,
Dokunda bir gör işte, sevilenler yücelir...

Ne anlasın bu dilden, bu gönül fukarası,
Bir hu'dan ibarettir, arzla arşın arası...

Ayakta duramazken, merdivensiz, dayaksız,
Ne kervanlar geçiyor, hemde elsiz, ayaksız...

Badeyi içmeye gör, gerekmez, saki, sucu;
Tutun işte ey gönlüm, sarkıyor ipin ucu...

Ömrün geçip gidiyor, tırmanırken surlara !
Uzatsan çiçek gibi, dilini yağmurlara...

Su kaç hale giriyor, değişince iklimler,
Burda koyun koyuna ölülerle diriler...

Bir çırpıda silerler, bir ömürlük yasını ;
Ağzın açılı kalır, anşın aşkın "A" sını ...

Sevgi saran birşeydir, sevdaysa yürek yaran ,
Ha kıyametin kopmuş, ha düşmüş gönle kıran !...

Gültarlası kalbimde, yangın çıkıyor yine !
Bembeyaz giydir beni, alıp götür düğüne...

Dilimi bağla benim, ne harf kalsın ne kelam,
Savur göğe külümü, eriyelim vesselam...